

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla **(pártfogó ügyvéd neve, címe)** által képviselt **felperes neve (tartózkodási helye)** felperesnek - dr. Gyenge Zoltán ügyvéd és **(jogtanácsos neve)** által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. október hó 5. napján kelt 1.P.21.694/2010/8. sorszámú ítélete ellen a felperes által 9., 11. és 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 150.000 (Egyszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárás során felmerült 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A peresztes felperes pártfogó ügyvédi munkadíját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes 22.166.668 Ft kártérítés megfizetése iránti keresetét elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére. Az alperes elévülési kifogását nem találta megalapozottnak, ezért a keresetet érdemben vizsgálta. Megállapította, hogy a felperes a perben releváns tényállításait az alperes jogellenes magatartása tekintetében bizonyítani nem tudta. Előadta ugyan, hogy 2008. október 1. napján került az alperes II. objektumába, ahol az azt követő napokban a tudta és beleegyezése nélkül az

alperes olyan anyagot juttatott a szervezetébe, amelyhez valamilyen rádiófrekvencia kapcsolódik, aminek következtében éles, sípoló hangot hall a bal fülében a nap 24 órájában, és ennek segítségével manipulálják a gondolkodását, rongálják az idegrendszerét és szervezetét, e tényállítását azonban bizonyítani nem tudta. A felperes kérte ugyan igazságügyi szakértő kirendelését annak megállapítására, hogy az idegen anyag a szervezetében található, ugyanakkor a bíróság tájékoztatása és felhívása ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő arra nézve, hogy amennyiben ezen idegen anyag valóban a szervezetében található, azt az alperes juttatta oda 2008. évben. Ezért a bíróság a szakértői bizonyítás elrendelését mellőzte, és a kártérítési felelősség szükségképpen elemeinek bizonyítottsága híján a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a szakértői bizonyítás lefolytatását és ennek eredményeként a keresetnek történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor a bizonyítási indítványt elutasította arra hivatkozással, hogy ez nem bizonyítaná a károkozó személyét. A felperes büntetésvégrehajtási intézetben tartózkodik, így amennyiben a jogellenes beavatkozás ténye bizonyított, bizonyítható lesz a károkozó személye is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Változatlanul hivatkozott arra, hogy miután a felperesi előadás szerint az állítólagos idegen anyagot már 1982-ben alkalmazták a felperessel szemben, így a perbeli követelése elévült. Vítatta a felperesi fellebbezési hivatkozást is, ugyanis a jogellenes beavatkozás tényének esetleges bizonyítottsága esetén a károkozó személye szakértői bizonyítással nem bizonyítható. Ezért szükségtelen a felperes által kért bizonyítás lefolytatása.

A fellebbezés alaptalan.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy miután a felperes tényállításai egy részében az alperesi károkozó magatartás bekövetkezését 2008. évre tette, így pusztán arra figyelemmel, hogy egyéb hivatkozásaiban a 80-as évekbeli, nem az alperesi intézményben bekövetkezett károkozás is szerepelt, a jelen perben érvényesített követelésének elévülését megállapítani nem lehet, így a keresetet érdemben kellett vizsgálni.

A fellebbezés tükrében a másodfokú bíróságnak abban a körben volt szükséges állást foglalni, hogy a bizonyítási indítvány elutasítására megalapozottan került-e sor, és ennek folytán bizonyítatlanság hiányában indokolt volt-e a kereset elutasítása. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a szakértői bizonyítással legfeljebb a felperes perbeli tényállításainak csak egy része lenne igazolható, ugyanakkor az már a felperes személyes előadásából sem egyértelműen következik, hogy állítása szerint az idegen anyagot az alperes juttatta a szervezetébe. Amennyiben pedig a szakértői bizonyítás nem alkalmas a károkozó személyének egyértelmű meghatározására, úgy a bizonyítás lefolytatása szükségtelen lenne,

tekintettel arra, hogy a felperes a jogkövetkezményekre történő előzetes figyelmeztetést követően sem terjesztett elő a károkozó személyének egyértelmű igazolására bizonyítási kérelmet. Pusztán az a hivatkozás, hogy a felperes büntetésvégrehajtási intézetben tartózkodik, nem teszi megalapozottá azt az állítást, hogy a véleménye szerint egészségkárosodását okozó idegen anyagot az alperesi intézményben juttatták a szervezetébe.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviselével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló, ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból. A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért az ítéltábla a fellebbezés folytán felmerült le nem rótt eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott. A felperes jogi képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd munkadíjának viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 87. § /2/ bekezdése és 84. § /1/ bekezdés b./ pontja alapján határozott.

Szeged, 2011. március 22. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Kasza Ferenc sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró